

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

10.
9

PRO
CHRISTOPHO
ROMANLIO
LVSATIO,

Quartum è patria abeunte.

AMICORVM VOTA,

GORLICII
Excudebat Ambrosius Fritsch.

ANNO

M. D. LXXIII.

VOTVM
PRO DOCTISS. CHRIS-
TOPHORO MANLIO GORLICEN-
SE IN PANNONIAS ABEVNTI.

Sic procul à patria peregrinas ibis in oras,
Tollit ubi celsum pulcra Vienna caput?
Et caros linques gressu veloce sodales,
Manlie, & ab madida fletib. ora tua?
Oratna, qua nunc celeres sublimis in auras
Lusatia ingenio crescit amica tuo.
Ab tenera desertor abis de limine, qua se
Credidit, & vitam capta, suumq. caput?
Tum igitur poteris lacrymas perferre puella
Durus, & heu siccis vates abire genis?
Fallor, an eductam meliori sidere tecum
Vis comitem longe & fidus habere via.
Atq. illam nitide cultam felicib. oris
Cum visum, patrio sistere deinde solo.
Sic o fata velint, ut te mea Lusati comitam
Aspiciam doctis ora, comasq. modis.
Cui tumeant niveo baccata monilia collo
Atq. decens corpus murice palla tegat.
Tum mea se plenis vulgabunt gaudia cartis,
Et reduci dives, Lusati, dona dabo.
Dona dabo, lentisq. herens amplexib. arte,
Da veniam, in collo pressero dente notam.
Namq. ego sum nitidis comes indefessus ocellis,
Et mihi sensum omnem pectore forma rapit.
Sed te felicem talis comitata puella
Cui comes in longas itq. reditq. vias.
Illaq. cui totis argutat noctib. ignes
Et premit amplexu colla petita suo,
Cui tu, curam & opes, sic sis, impende, decusq.
Et pater, & coniux, frater & esse velis.

Sis

Sic te rex diuūm, quas tendis, ducat in oras
Dexter, & ad patrios te ferat inde lares:
Gloria quem volucris vectum super aethera curris
Tollat, & eternis fama beata bonis.

*Inter prandendum effundebam
Joach. Meist. &c.*

ORNATISSIMO DO-
CTISSIMOQUE IUVENI DN.

CHRISTOPHERO MANLIO AMICO

suo incomparabili, Viennam discedenti M. Iohannes

Schleiferus Seruestanus I. C. & Poëta

Laureatus S. D. P.

MAnli candide cui dedit canendi
Artem pulcer Apollo carminisq;
Quod feliciter es domum reuersus,
Plurimum tibi gratulor, sed idem
Ingenti afficior dolore, rursus
Quod dulces patria relinquis oras
Augustamq; petis celer Viennam
Quæ nostro rigidos Getas ab orbe
Propellit populo potens & armis.
Hic duces num cris dies iocisq;
Fidorum alloquioq; amiculorum
Quos inter tibi primus & supremus
Erit CRATO, cui suam in medendo
Inspirauit Apollo doctus artem:
Et qui Cæsaris usq; sanitatem
Curat Poeonys potenter herbis.
Huic addo Medicum bonumq; Vatem
Paulum Fabricium, sonante plectro
Qui condit numeros Tibullianos

A 2 Et

Et doctos inuat ornat usq; vates,
Lauterbachius optimus Poëta
Ut testatur, & elegans Elias
Corvinus modo tecta qui Vienne
Incolit memorans Ducum triumphos
Quos clara Austriadum tulit propago:
Illi mœnia cum subibis urbis
Multam nomine dic meo salutem,
Utq; inter lepidos suos amicos
Me ignotum referat libens precare.
Hac si parte lucrabor hunc amicum,
Non optem mihi Cræsi opes, nec aurum
Quod cultis Arabes legunt in agris.
Nam dicto citius perit metallum,
Et quidquid patulo nitet sub orbe:
Fidus nomen habet perenne amicus.
Sed ambage quid vtor intricata?
Non inuideo perire Manli,
Quo te fata vocant Deusq; nec non
Schleiferum retine intimis medullis.
En quanquam procul à meis ocellis
Fecundissime amice nunc recedis,
Non loci tamen vlla temporisue
Internalla mihi tuos lepores,
Nec mors ipsa adimet, tuus manebo,
Sensus dum mihi erit superstes vllus.
Manli candide cui dedit canendi
Artem pulcer Apollo carminisq;

NIS.

N I S S V S.

NISSVS ego aëreis Sudetum montibus ortus,
 Quâ tangit Boium Lusatis ora solum,
 Hunc quem lactentem fuit mea ripa tenellum,
 Quiq; puer nostras **M A N L I V S** hausit aquas:
 Quem **N I V E I M O N T I S** residentes valle sorores
A L B I D O S ad latices erudière nouem:
 Quem **S P R E A**, quâ falso **S V E V I** sub nomine, radit
 Lusatie steriles inferioris agros,
 Quem simul haud vero **V I A D I** cognomine dictus
O D E R A, qui nostras suscipit auctus aquas,
 Vidit & obstupuit summorum clara virorum
 Pignora doctrinis instituisse bonis:
 Hunc ô magne pater, pater alme, binominis **J S T E R**
 Post plures alios nunc quoq; mitto tibi.
 At tu quò maior, quò nostris dignior undis
 Crederis, hoc magis huic fautor & autor eris,
 Ut iuga Pannonia, **R O M A N I C A E S A R I S** aulam,
 Arria nobilium lustret, & ora virum:
 Tum monumenta ducum, positos solenniter arcus,
 Et quacunq; tui sunt decora alta soli.
 Sint illi Regni proceres, Dominiq; fauentes,
 Sospes & illorum plurima noscat ope.
 Usibus ut rerum varijs, & dotibus auctus
 Ingenij, redeat cultior inde domum,
 Ac quæ iam septem totis meditatur ab annis
 Edere victuris patri gesta libris,
 Perficiat, fato non aduersante: resurgat
 Unde vetus regno gloria parta meo.

DANVVIVS.

Ille ego qui quondam celebratus carmine vatuns
Alluo Casareas, maior honore, domos
DANVVIVS (namq³ hoc veteri teste monet
Nomen, Romulidum Casare dante, gero.
TRAIANVS sed enim seuo cum milite **DACOS**
Fudit, & ad nostras castra locavit aquas,
Ponte super strato rediens ad mœnia victor
Argento incidi fecerat hisce notis.)
Ille ego **DANVVIVS** qui multos ante tuorum
Conspicuos feci moribus, atq³ bonis,
Hunc quoq³, quem mittis, susceptum **NISSE** fovebo,
Optatam quoties poscet, habebit opem.
Efficiam clarum titulis, ut possit in aula
Inter honoratos nomen habere viros.
Forsan & Imperij dominus non aure sinistra
Ipsius accipiet carmina si qua canet.
Nec verò procerum regni, fautore **MONARCHA**,
Aduersum genium sentiet esse sibi.
En bellis & pace potens **ZEROTINIVS** Heros
Illius ingenij censor amicus adest.
Subdet ei natum, generosa puerpera solum
Quem tulit, ut studijs instruat arte rudem.
Gloria Musarum, Medicorum gloria promptas
Ecce manus illi porrigit ipse **CRATO**.
His ducibus poterit doctrina crescere cultu,
Et tua maiori facta referre tuba.
Quod patrias olim rediens benè sospes ad oras,
Ut prestare queat, Numen adesse velit.

Dn. Christophoro Manlio G. L. in Pannonias
abeunti : Sebast. Hof. in sui iucundam me-
moriam F.

PSALM. CXXI.

Leuau i oculos meos in MONTES.

CVM dubijs mea vita gemit conclusa periclis,
Et spes humana nulla refulget opis,
Tunc mea sollicito spectat mens lumine monteis
De quibus auxiliij spes mihi certa fluit.
Auxilium DOMINVS rebus mihi prestat in agris
Qui cælum & terram condidit, atq; fouet.
Ille tuos placido firmat moderamine gressus,
Ne ruat ancipiti lubrica planta gradu.
Qui tua custodit, nescit ludibria somni,
Qui tua custodit peruigil esse solet.
Israhel vigili seruat QUI lumine, blandis
Illecebris somni peruigil vsq; vacat.
Ille comes lateris nunquam tibi desinit esse,
Quò bene cedat opus quod tua dextra facit.
Vrere & vt tectos vmbra non Cynthia ipse
Luce potest, Phæbe & pungere nocte nequit:
Sic rectore DEO tua mens erit aqua secundis
Rebus, & aduersis mens tua sospes erit.
Nanq; tuis abiget procul agmina cuncta malorum
Finibus, atq; animam proteget vsq; tuam.
Quicquid ages, quocunq; tui vestigia pergent
Ferre pedes, custos hic tibi fortis erit.
Quàm te felicem comitis presentia tanti
Reddet, cui rapiant secula nulla fidem.

Cum studio veri simpli-
citat is amans

Doctiss. & humaniss. viro Dn. Christoph.
Manlio, &c. proficiscenti Viennam Au-
striæ, amoris ergò Caspar Iænitijs F. Bu-
dissinæ.

Anno Saluatoris M. D. LXXIII.

Nov 1996

8

ULB Halle 3
002 063 808

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!

28 a / 50 1996 |

VB 17

M

B.I.G.

Farbkarte #13

PRO
CHRISTOPHO
ROMANLIO
LVSATIO,

10.
9

Quartum è patria abeunte.
AMICORVM VOTA.

GORLICII
Excudebat Ambrosius Fritsch.

ANNO
M, D, LXXIII.

